

V

ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА НА ФЕРДИНАНДА

За да се разбере по-добре външната политика на цар Фердинанда, която указва голямо и крайно пакостно влияние, както върху мира на Балканите, тъй и върху общия мир, който още не е възстановен напълно, към няколкото черти на неговия характер, които до сега изтъкнахме, нужно е да прибавим и други, които ще ни дадат един, макар и най-груб образ на неговия характер, на неговите цели и амбиции, на неговия душевен мир въобще. Тях трябва ние да познаваме що-годе, за да се убедим, че резултатът на неговото царуване не бе случаен, че той бе неминуем, че той трябваше да дойде със силата на нещо непредотвратимо, тъй както неминуемо и непредотвратимо произтича следствието от своята причина.

Преди всичко неговият характер е бил крайно антипатичен. „Забележителните му качества на комедиаш, прекомерният му дар на притворство, извънмерната му способност към двуеличие, суровостта му към слабите, която не се равнява освен на угодливостта му към силните — това са черти, които ни разкриват неговия антипатичен характер“, казва френския публицист Ернст Доде... „Страстният му вкус към цветята и скъпоценностите, към декорациите и блестящите униформи, непрестанните му постъпки във Виена да получи Златното Руно, което не ще постигне, освен след няколко-